

Szerkesztőség: KIRCHNER E.-féle
könyvnyomdai műintézet, Versecz

Előfizetési díj: egész évre
helyben 6 korona.

Előfizetési díj: egész évre
vidéken 7 korona.

Egyes szám ára 12 fillér

DÉLVIDÉK

Kiadó-hivatal: KIRCHNER E.-féle
könyvnyomdai műintézet, Versecz

Hirdetési díj petisorsonként
12 fillér. Nyilttérben egy
sor 20 fillér.

Hirdetések elfogadtnak
minden hirdetési irodában

Előbb: „DÉLVIDÉKI NEMZETÖR“

A „VERSECZI MAGYAR KÖZMŰVELŐDÉSI EGYESÜLET“ HIVATALOS KÖZLÖNYE

A világpusztulás.

Versecz, január 25.

Egy angol világlap kiszámította, hogy mire a háború második esztendeje is elmulik, Európa embervesztése eléri a husz milliót... Az ember rámered a tömör, nehéz, ijesztő és mégis oly közömbös és nyugodt számra: igaz lehet? Biz az igaz lehet, s talán alatta is marad az igazságnak. A becslés, úgy mondja az újság, a hadviselő felek hivatalos veszteséglistái alapján készült s ezek a listák nem mindenütt megbízhatók. Az olyan borzalmas veszteségek, amilyennel például a mostani orosz offenzíva is jár, bölcs számvetéssel szokás elosztani a halottak, sebesültek és eltűntek rovata közt, amiben igazság szerint nincs is hazugság. Utóvégre aki elesett, az csak ugyan eltűnt, azt maga szent Miklós püspök se vonhatja kétségbe.

Tehát husz millió lesz csak az embervesztés. Körülbelül egy évvel ezelőtt, mint egy akkori följegyzésünk — ma már elavult emlék! — mutatja, még csak 6,372.000 volt. Május közepe táján már nyolc milliót mutatott az embervérmérő, ma, a minden fronton való végső egymásba robbanások előestéjén már haladja Európa vesztesége a tíz milliót. Az örületes számban benne vannak a mieink is, bizonyára ijesztően sokan, amiről jobb is még most semmi pontosat nem tudni. S természetesen, hogy szívünk ő értük szorul először össze, talán némi önértéssel is, mert náluk nélkül oly kevesek maradunk meg magyaroknak, mi szegény kicsi nemzet.

De lehetetlen a többiekre is emberi fájdalommal nem gondolni, minden nemzet-

beli szegény katonákra, akik áldozatul adtak egy rettenetes molochnak, mely sokkal átkozottabb és titokzatosabb annál a szir istennél, aki az ázsiai kultúra kezdetén embervérrel hizlattatott. Hiszen ha színház-ézés van valahol Amerikában, vagy fölnudlás Jokohámában és meghal ötszáz, háromszáz, vagy csak száz ember, szívünk szánakozással és megindulással van tele. Milyen megborozongva kell rámerednünk erre a számra, amelyet még nem produkált eddig a háború. Hiszen ez egy nemzet létszáma, még pedig nem is kis nemzeté! Tízmillió szív állott meg és mennyi agyvérző fagyolt élettelen masszává és annyi száj némult meg. Ne higgyünk a háborufanatikusok vigasztalásának: ezek pótolhatatlan veszteségek nemcsak az emberek, hanem az Ember számára is.

Hogy mit jelent ez a szám mint veszteség minden tudomány, művészet és kultúra számára, az soha se derül ki és talán ez nem is fontos mindenkinek. De ez a szám könyveket is jelent forró, keserű, gyilkos könyveket. Ahány halott és sebesült, annyi könyvesebb, — ha minden elveszett emberért csak egy hullott volna is, pedig mennyi hullott és mennyi fog még hullani, milyen tó, folyam és óceán lenne abból!

S az mind kicsi lenne azoknak a bűnöt lemosni, akik ezt a háborút csinálták!

A magyar tanító.

Körülöttük dörgött az ágyu, mint tüzes istennyila, csapkodtak a gránátok, fűtyülő gépfegyverek golyói pattogtak a sziklákon, mégis a doberdói fensíkon va-

lamely úgy, ahogy védett helyen gyűlést tartott tizenhárom magyar katona: tizenhárom magyar tanító.

Bizonyosan pihenő idejükből vettek el, akkor, mikor bajtársaik talán ugyancsak megérdemelt pihenőre döltek.

Ők pedig akiket olyan találozón neveztek el a „nemzet napszámosainak“, ezelőtt annak a rendje és módja szerint gyűléscsitztek, jegyzőkönyvet készítettek. Mihályi Ferenc volt az elnökük.

Magasztosan nagyszerű, sohasem látott ülésterem! Sziklákból a falak, kőlap az asztal, sziklatömlők az ülőhelyek, keményen esett ott az ülés, keményen esett az írás. De az az írás, amit ott szerkesztettek, becsesebb minden márványbavéssett betűnél.

Emnek a rideg köhelyiségnek gyönyörű volt a menyezete, még annál is gyönyörűbb — az Isten szabad kék ege. Hogyne fogta volna el őket a tempomi érzés!

Megnyitják az ülést s aztán egy gondolattól megkapva, mind a tizenhárom felállanak és könnyes szemekkel, felmagasztalt szívvel éneklük: „Isten áldd meg a magyart!“ Tizenhárom ajak énekl, ugyanannyi szempár könyörög fel az égre...

Ezalatt biztosan szólt az olaszok gyilkos pergő tüze, de az ének mégis hangzott, mintha ezek a hangok meg tudnák lágyítani ezt a rideg sziklarengotegtet is!

Mikor a lecsillapult lelkük hullámváza, összeülnek újra és elhatározzák, hogy ők ez alatt a szürke katonaruha alatt is tanítók maradnak, csakúgy olvassák kézzől-kézre adják a tanügyi lapokat és kevés pénzükből gyűtenek az elesett tanítók ár-

As lesz csak a nap...

Az lesz csak a nap, az lesz csak az ünnep,
Mikor a fiúk hazajönnek!

Hogy csengnek majd a harangok,
Hogy visznek hírt égbe a hangok!

Hogy rohanunk ki eléjük,
Karunkat kitérve feléjük!

S hogy bársonyt érin a léptük,
Lelkünk teregetjük eléjük.

S mit a háború behímezett,
Nekik nyílik ki minden szeretet.

És az övéké lesz minden álmom
És minden virág a világon.

Az anyakönyvek és a mátkacsók
S a gyermeki lágy kacsók.

Nekik lesz az ég boltja hék,
S nekik szólnak a fülemülék.

Mint a szentekkel, úgy bánunk velük,
Csókkal tetézzük a sebhelyük.

Minden szavukat ottarra tesszük
S a meséket ölbe vesszük.

Hogy felnevelve őket, elvigye
Az örökkévalóság vize.

S azok nevét is, kiket nem lelünk,
Mikor soraik bejárja szemünk.

S szívünk, mely jegyverük áldja
S zászlajuk simogatja, csodálja.

Ugy nézünk fel a nyütt lobogóra,
Mintha Isten zászlaja volna.

Hiszen nekik is glóriás a fejük
S a béke jön vissza velük.

A béke, a béke, a béke, — ó,
Csak dadogni tud róla a szó.

A béke, a szent, a béke, a drága
Vasárnap az egész világra.

A béke, mely sebeket behegeszt,
Kalász az ölbe, s gerezd.

A béke, mit mosolygóra strázzál
A mesebeli király, meg a császár.

S ezt látva Isten az égből,
Erős fogadást tesz a szívébe:

Hogy a sáttant poklába visszazárja
S nem szabadítja többet a világra.

MÓRA FERENCZ.

Levélvárás.

Irta: Sassy Csaba.

Édes feleségem, én egyetlen párom!...
A kezed irását, de nehezen várom
Nincs nekem nyugalmam sem nappal, sem éjjel...

Mig gyöngyszem betűid nem olvasom én el.
De nehéz a várás... Lelkem belefárad...
Hogyha ott lehetnék csak egy percre nálad...
Csak egy pillanatra... Csak egy ölelésre...
Elnéznelek, mikor nem is vennéd észre...
Csak helenézhetnék egyszer a szemembe,
S minden ami bánat, el volna felejtvé...
El volna temetve...

Édes feleségem... én egyetlen párom!...
A kezed irását, de nehezen várom...
Ha csak egy nap nem jön rózsaszínű lapod,
Meggöngnyezem mindig százszor azt a napot.

váinak, özvegyeinek. Megmutatták, hogy itt az ezerfelől leső, ezer halál torkában is megmaradtak magyar tanítónak, magyar embernek, hazadolgozóknak.

A magyar tanító régebben háboru nélkül is küzdelmekben élt. Sokszor a megélhetéssel, de legtöbbször az embereknek az iskola iránt való közömbösségével kellett hadakoznia.

Mi magyarok idáig hősiességünkkel győztünk, a németek tudásukkal nyerték meg máig a háborút.

A magyar katona bátorságát az anyatejjel szívta be, a német katona ellenséget verő tudását, okosságát az iskolákban tanítótól kapta. Meggondoltságuk, hideg számításuk, összetartásuk ott gyökerezett az iskolákban.

Becsüljük meg a tanítókat, hiszen azok köszörültek nálunk is a németek leg-hatalmasabb fegyverét: a tudást.

Attól, akire gyermekeink szívét-lelkét bízunk, ne sajnáljunk egyebet sem. A jó-lét több szabad időt ad s a tanító ezt a szabad időt községre javára fogja felhasználni.

A magyar tanító a harcerekken is bevált.

Egynémely rosszmájú embertől kinyunyolt „vékonypénzű”, „tintanyaló”-nak mondott tanító, legelől rohan a halálba, soknak mellét közülök vitézségi érem díszíti.

Sok pedig elvérzett — elesett... Az állam, az országgyűlés most hozott törvényt, mely gondoskodik az elesett, vagy harcúterem szerzett bajban elhunyt tanítók családjáról.

Emberséges, nemes intézkedés, amely legalább a szerény megélhetést biztosítja, de kötelessége minden magyar embernek ezenkívül is. ahol lehet, támogatni a magyar tanítók özvegyét, árváját.

Tanulságos ez a háboru, rettentően kegyetlen, kegyetlenül véres, de okulást is ad. „Most van a nem teszem többé”, a „megbántam”, a „már ezután mákép lesz” mondások ideje, ha vége lesz a háborúnak, rákerül a sor az ígéretek beváltására.

Nappalát könnyezem... éjjelét virrasztom...
Az aggodalomba belesápad arcom.
Betegség sújtott le? Vagy talán a bánat?
Valami baj érte három madárkámát?
Gondolok én akkor mindent össze-vissza...
Téli nap sugara könnyeimet issza...
Szárítja... felissza...

Édes feleségem! Én egyetlen párom!
A kezed irását, de nehezen várom...
A tábori lapnak piros a papírja,
De százszor pirosabb az én arcom piirja,
Amikor a kezed vonásait látom...
Minden, ami gyönyör csak van a világon,
Ujjongva, repesve a szivemre támad...
A lelkemben nóták fészélyai szállnak...
Kacagó öröm kél lent a szivem mélyén...
Nincs is annyi kincs tán, mivel elcseserlém...
Miért elcseserlém...

Édes feleségem, én egyetlen párom!
A kezed irását, de nehezen várom...
Hiszen ugy sincs nekünk egyéb ünnepnapunk,
Csak az, ha otthonról egy sor irást kapunk.
Irtatok levelet... mindennap irjatok,
Ha nem is levelet: egy tábori lapot...
Irtjátok rá, édes, a tábori lapra:
Csókolja apukát három kis galambja...
... Három kis galambja... meg az édes
[párja...
Mást — én nem bánom, ha nem is irtok
[rája...
... Apuka csak ezt várja...

Ha eljön a szent béke, támogassátok iskolájában a tanítót, hogy ez a veletek adott tudással az élet küzdelmeiben támogathasson benneteket.

Ne feledkezzünk meg a tanítókról!

Sokan közülök a doberdói fensik pokoli lármájában is csendesen alusznak, egyelőre talán jeltelen sírban. Köögyükben talán álmodnak is a faluról, az iskoláról. Az iskolakerülő pedig jóeszű Zsuzskáról, akivel az anyja inkább kis libákat őriztetett; az otthon sokszor elnászpárgolt Pistáról, akit, ha ő csak szóval dorgált is, éktelen méltatlankodással volt miatta az apja; vagy a Jóska fiúról, akivel most már a másvilágon találkozhatik, mert kérésére nem vitték az orvoshoz szülei. És sok más egyébről, ami akadályozta munkájában és ami szinte hátraköti a tanító sarkát.

Aztán álmodik az évvégi vizsgálatról, mikor ő szivdobogva, kipirult arccal fél, hogy nem sül-e bele az iskolakerülő, akinek tudatlansága aztán az ő rovására iratlik.

Aludj jó tanító, hős tanító és álmod könnyebb legyen, egy eljövendő okos, jobb világról, ahol mindenki megérti, hogy a jó tanító a falu áldása.

Akkor aztán itt, a pokoli, véres kö-tengerben nem hiába fohászkoztok fel ajkad, az égre énekelve:

„Nyujts feléje védő kart,
Ha küzd ellenséggel...”

A kevevárai Duna-hid.

Torontál vármegye állásfoglalása.

Torontál vármegye törvényhatósági bizottsága Dellimanics Lajos főispán elnöklésével rendkívüli közgyűlést tartott, amelyben többek között foglalkoztak a Temes-megyét is közelről érdeklő kérdéssel, a kevevárai Duna-áthidalása ügyével.

Dellimanics Lajos dr. főispán megnyitójában megemlékezett hadseregünk legutóbbi diadalairól és indítványára táviratilag üdvözölték Frigyes főherceget és Köves Hermann tábornokot. Ugyancsak üdvözölte a közgyűlés Csekonics Endre grótot, negyedszázados elnöki évfordulója alkalmából.

A tárgysorozat legfontosabb pontja a kevevárai Duna-áthidalás ügye, amely a torontáli helyiérdekű vasutak a törvényhatósághoz intézett átirata kapcsán került a közgyűlés elé.

Vinczehidly Ernő dr. megyei főjegyző előadta a helyiérdekű vasut átiratát, amelyet a Dunának Kevéváranál való áthidalása s ezen forgalomnak a megyén át való irányítása érdekében intézett a törvényhatósághoz, kérve, hogy tegyen ez irányban lépéseket.

Előadta a megyei főjegyző, hogy a vármegye alispánjának előterjesztésére Torontál vármegye már régebben kérte a kormányt, hogy a Duna áthidalása Kevévára és Szendrő között létesítesse. A vármegye már akkor kifejtette azokat a súlyos és döntő érveket, amelyek nemcsak Torontál vármegye érdekében, de országos érdekből is arra utalnak, hogy a nemzetközi forgalom, amely a Morava völgyén át fog lebonyolítani, Torontál vármegyén át irányítassék. Ezek az érvek ma is főállanak, sőt még növekedtek súlyukban. Az állandó választmány tehát magáévá tette a

helyiérdekű vasutak kérelmét s javasolja, hogy a vármegye intézzen fölíratott a kereskedelmi kormányhoz, amelyben kérje, hogy a dunai áthidalást Kevévára és Szemendria közt csinálja meg, s egyben evégből a nemzetközi forgalomnak Szeged — Nagybecskerek és Pancsován át való irányításával a torontáli helyiérdekű vasuti vonal létesítesse. A vármegye kész ezért anyagi áldozatra is s a fölíratban kijelenti, hogy a nagy cél megvalósítására a maga részéről jelentékeny összeget ajánl föl a kormánynak.

A közgyűlés ilyen értelemben határozott.

NAPIHIREK

Számadások.

*Az egész világ ellenségünk
S mi mind e világtól sem félünk.
Zászló az igazság felettünk...
— Sok ellenségnek megfeleltünk!*

*Van egy pár hű igaz barátunk,
Mellöttük mi is hűn megállunk,
S a parolánkért — egy a lelkünk, —
Becsületesen megfeleltünk!*

*Sőt majd ha túl, — nagy számadásunk
Során az Ur előtt megállunk,
— Oh mennyi könny, vér hullt, de mennyi.
Mi ott is megtudunk felelni!*

*— Hanem, ha eljön nemsokára...
Majd az a nap a szent, a drága,
A váravárt, nagy békeünnep,
S hős katonáink visszajönnek...*

*Majd akkor, akkor, ha kis árvák
Apjokat a kapukba várják,
S hasztalan várják, nem jön senki:
— Ezeknek mit fogunk felelni?!*

SZABOLCSKA MIHALY.

A király. Bécsből jelentik: A király állandóan jó egészségnek örvend. A háboru izgalmait sem viselték meg erős szervezetét, habár tizennyolc hónap óta nem szakított időt az üdülésre s napjait az íróasztal mellett, munkában tölti. Sőt a háboru óta egy órával meg is toldotta rendes munkaidejét. Most Schönbrunnban időzik Zita trónörökös nő a gyermekeivel és Mária Valéria főhercegnő a családjával. A háboru óta csaknem egészen megszűntek az általános kihallgatások s a király még családja tagjait is ritkában fogadja lakosztályában, mint máskor, mert reggeltől estig a munkának él.

Kitüntetett verseczi lelkész. Em-lítettük már röviden, hogy O felsége Vass Antal verseczi református lelkészt, a 39-ik debreczeni vitéz gyalogezred tábori papját az ellenséggel szemben tanúsított hősiességéért ismételtén kitüntette, újabbán a Ferencz József renddel a vitézségi érem szalagján. — A hős lelkésznek, a ki a háboru megkezdése óta folyton a fronton van a lovagkeresztet mult napokban tüzte mellére a harcúterem megfelelő ünnepségek között Károly Ferencz József trónörökös, a ki a lelkésztől a verseczi reform. egyház viszonyai felől is kérdezősködött.

Kenyérjegyek. Verseczen a február hónapra érvénynyel bíró kenyérjegyek kiosztása már megkezdett. Ez alkalommal nyomatékosan felhívjuk a közönség figyelmét arra, hogy a kenyér- vagy lisztjegyek átvétele végett okvetlenül mindenki jelentkezék, akinek ilyen jegyre igénye van, mert

január hó 30-án tul igazolványok már semmi esetre sem fognak kiadásra kerülni, úgy hogy a határidő be nem tartása esetén az illető saját hibájáról egy egész hónapra kenyér nélkül maradna.

A pénzügyminiszter körrendeletet bocsátott ki valamennyi pénzügyigazgatóság-hoz, amely hivatva van a buza, rozs, ketszeres, árpa, zab és tengeri, valamint a belőlük előállított liszt és dara, továbbá a bab, borsó és lenese, végül az olajos magkészetekből előjuttatott, vagy be nem jelentett készletek felkutatásánál a pénzügyőrség által követendő eljárást szabályozni. A pénzügyőrség jogosítva van mindenkinél kutatásokat foganatosítani.

Ha a pénzügyőrség a különböző fajta terményekből a bejelentés időpontjában legalább 30 méterházasra tehető készleteknél e készlet 30%-át meghaladó többletet, kisebb készleteknél pedig legalább egy méterházasát kitevő többletet talál, vagy hogyha az egyáltalában be nem jelentett és most felkutatott készlet a különböző fajta terményekből legalább egy méterházasát tesz ki, akkor az eljáró pénzügyi közeg az esetről tényleirásról vesz fel s azt városi főkapitánysághoz juttatja, amely az eltitkolt termények tulajdonosa ellen a kihágási eljárást megindítja és annak eredményéhez képest a büntető rendelkezéseket alkalmazza, az eltitkolt készletet pedig elkobozza.

A m. kir. honvédelmi miniszter úr folyó hó 6-án 109. eln. 18. szám alatt kelt rendeletével a gőz- és motorképezések és fűtők a katonai illetőleg népfelkeltési szolgálat alól bizonytalan időre felmentettek, ha a már eddig felmentettek ez iránti kérvényüket f. évi január 30-ig, — a foganatosítandó népfelkeltési bemutatási szemlén alkalmasnak találtak pedig a szemléltől számított 14 nap alatt a katonai ügyosztálynál előterjesztik.

A hadkötelezettség kiterjesztése az ötvenöt évesekre. Bécsből jelentik: A monarchia mindkét államában holnap teszik közzé a törvényes intézkedéseket a hadiszolgáltatások kiterjesztéséről az ötven és ötvenöt esztendő közötti férfiakra vonatkozólag.

A polgári cipők halála. A Honi Ipar írja: A legközelebbi napokban rendelet jelenik meg, mely az összes bőrök zár alá vételéről fog intézkedni. A zár alá vétel valamennyi bőrfajtára egyaránt kiterjed. Ami katonai célra nem alkalmas, azt azután szabaddá és lebélyegzés vagy egyéb módon felismerhetővé teszik. Az intézkedés első sorban a talpbőrökre vonatkozik, melyek polgári célokra többé nem lesznek felhasználhatók. A hadseregszállítókat eltiltják attól, hogy nagyobb bőrkészletet szerezzenek be, mint amennyi a 30 napi beszállítás ellátására szükséges. A polgári cipőkhez szükséges talpat ezentúl előreláthatólag fából vagy műbőrből fogják előállítani.

Ajax, a vöröskeresztes kutya, az osztrák és magyar hadseregben szolgált, szerette mindenki és ő nagy ragaszkodással viszonzta a legénység szeretetét. Midőn Lemberg az oroszok kezére került, ezek Ajaxot is elfogták és neve különösképpen az elfogottak jegyzékében is olvasható volt. Junius 22-én derék csapataink visszahódították Lemberget és az utcákat őriási ujjongó és éneklő néptömeg lepte el. Az egyik téren egyszerre csak ugatás és az Ajax névnek hangoztatása hallatszott. Ajax megkerült, lesóványodva és az ütlegek nyomaival. De most nem tudott hova

lenni örömeiben, mintha mindegyik katonára egyszerre szeretett volna reá ugrani. Egy lebergi leány, aki az orosz uralom egész ideje alatt egy idegen házban mint cseléd huzódott meg, a kutyát gyakran figyelte és elbeszélte, hogy a kutyát pórázon vezették, de semmiféle szolgálattételre nem tudták reabírni. Az orosz tiszteknek, akik jóindulatát keresték, nem apportirozott és semmi-ben sem engedett. Junius 22. előtt pár nappal Ajax kirántotta magát bilincseiből, ideoda futkosott, orrával a levegőben szimatolt és igen nagyfokú nyugtalanságot tanusított. A lebergi leány, aki a kutya viselkedését megfigyelte, egy jó ismerősének odasugott: «Meglátja, felszabadulunk, Ajax érzi felszabadítóink közelségét.

A fémből készült háztartási cikkek rekvirálása tárgyában a honvédelmi miniszter újabb rendeletet bocsátott ki, mely szerint az igénybevettnek már kijelentett ily tárgyak közül első sorban beszolgáltatni kötelesek lesznek: 1. az olyan iparosok és kereskedők, kik fémből készült háztartási cikkek előállításával vagy kereskedésével foglalkoznak; 2. a szállodás, vendéglős és kávé, továbbá sütő és cukrász ipar körében tartozó vállalatok, ételeket kiszolgáló egyesületek ily fémből készített tárgyaknak egyelőre felerészét. A beszolgáltatás ideje, helye és módzatai hirdetményileg fognak közzétetni. Erre azzal figyelmeztetjük lapunk olvasóit, hogy mindezen tárgyak már e hó végéig magasabb beváltási árak mellett szabadkézből eladhatók.

Egy jeles magyar szaklap. Építész, mérnök, építő- és kőművesmester, fakereskedő és vállalkozó olvasóink b. figyelmébe ajánljuk a Budapestben harminchat év óta megjelenő »Vállalkozók Lapja« című hivatalos adatok alapján pompásan szerkesztett szaklapot, amely talpraesett cikkeken kívül az országban előforduló összes mérnöki munkákra, építkezésekre, szállításokra, feladásokra, fakereszközökre vonatkozó állami megyei, községi és magánrésztől kibocsátott árlejtési és árverési hirdetéseket, tervpályázatokat és az e téren előforduló mindenmely vállalkozó hírt közli. Előfizetni a »Vállalkozók Lapja« kiadóhivatalában (Budapest, VII., Erzsébet-körút 29. szám alatt) és minden postahivatalnál lehet fél évre 10 koronával, egész évre 20 koronával.

A tengeri forgalomba hozatalának korlátozása. A hivatalos lap legújabb száma közli a tengerinek forgalombahozatalra való korlátozásáról szóló kormányrendeletet. Tengerit ezen-tul csak a közszükségleti célokra beszerző Haditermény Részvénytársaság vásárolhat. A tengerikészletek bejelentése után létrejött adásvételi szerződések, valamint azok az adásvételi szerződések, melyek ugyan még a készletek bejelentése előtt jöttek létre, de végrehajtva még nincsenek, a rendelet által semmiséknek nyilváníttatnak.

A gőzgépezők és kazánfűtők vizsgálata a Temesvárott szervezett bizottság által 1916 évi február hó 6-án reggel 8 órakor a m. kir. államvasutak műhelyépületének helyiségében fog megtartatni. A vonatkozó szabályszerűen felszerelt kérvények a m. kir. iparfelügyelőséghez Temesvár (Józsefváros), Küttl-tér 2. sz. címeze legkésőbb a megelőző napon nyújtandók be.

Új sorozások A népfelkeltési korhatár kiterjesztéséről szóló törvény elrendeli, hogy minden 18—50 éves férfi szükség esetén besorozható és katonai szolgálatra berendelhető. A törvény jogerőre emelkedésekor az 1897. évben született ifjúkat besorozták s azok egyrésze már a harcra is van. Január elsejével azonban új tizenhét éves korosztály kezdődött: az 1898. évtőlambeliek, akik katonai évszámítás szerint már 18 évesek. A miniszter már meg is tette a szükséges intézkedéseket erre vonatkozólag. Így utasította a verseczi katonai ügyosztályt, hogy állítsa össze az 1898. évtőlambeliek lajstromát. A katonai ügyosztály már utasította is az anyakönyvi hivatalt, hogy állítsa össze a most 18 évesek névjegyzékét, hogy a jelentkezéseket ellenőrizhessék. A 18

éveseknek összeírás végett való jelentkezésére vonatkozó plakátok körülbelül január végén fognak megjelenni s utána egy hónapon belül meg lesz a sorozásuk is.

Földrengés Délmagyarországon. Szerda e hó 26. délelőtt 1/49 órakor itt Verseczen 5—6 másod percig tartó kisebb erejű földrengés volt érezhető, hasonló jelentések a közeli környékből is érkeztek.

A gyáva orosz tiszték. Frankfurtból jelentik: A Kovnoer Zeitung első száma közli azt a parancsot, amelyet Grigorjev orosz lovassági tábornok intézett tisztjeihez és amely az orosz hadsereg szellemére föltette jellemző.

— A legutóbbi harcok során — szól a parancs, — de azelőtt is a várvédelmi harcoknál azt a tapasztalatot szűrtük le, hogy minden csupán a tisztektől és a vezetőségtől függ. És itt mindjárt megállapíthatom, hogy egyes dicsérendő példákon kívül egész sereg gazság is történt. Egyesek az alárendelt csapatokkal együtt már akkor elhagyták állásaikat, ha husz-harminc ellenséges lovas közeledett feljűk. Voltak olyanok, akik egy lövést sem tettek, hanem engedték megfutamodni embereiket. Különösen a nagy visszavonulás alkalmával a zászlóaljok vezetői, ahelyett hogy parancsot adtak volna az ellentállásra, még inkább sietteték a csapatok visszavonulását. Elrendeltem, hogy az ilyen gazságok esetében vizsgálatot indítsanak, a hűnösöket haditörvényszék elé állítsák és könyörtelenül kivégezzék. Keserű tapasztalataim arra mutatnak, hogy mérhetetlenül sok kárt okoztak ezek a gyáva és nyomorult tiszték.

A nyugalmazott tisztviselők segélye. A nyugalmazott állami tisztviselőknél, altiszteknél és szolgálóknál, valamint az állami tisztviselőknél, altiszteknél és szolgálóknál az országos Hadsegélyző Bizottság részéről való segélyezése iránt benyújtandó kérvényürlapok és az erre vonatkozó miniszteri utasítás a m. kir. pénzügyigazgatóság mint rendelt számvevőséghez és a m. kir. adóhivatalhoz megérkezett.

Az érdekeltek ezen kérvényürlapokat borítékkal ellátva a nyugdíjukat számfejtő tisztviselőnél átvehetik. Segélyt csak azok az állami nyugdíjasok és özvegyek kapnak, akiknek nyugdíja az 1885. évi XI. törvények alapján állapított meg, vagyis akiknek nyugdíját 1912. évi január elseje előtt utalványozták. Ez idő szerint segélyben nem részesíthetők: a) a nyugalmazott állami díjnokok, az állami díjnokok özvegyei, valamint a nyugberezett állami napszamosok és munkások (pl. dohánygyári munkások) b) a vármegyei, a községi, a katonai és az államvasuti nyugdíjasok és özvegyek; c) azok a nyugdíjasok és özvegyek, akik nyugdíjukat az országos tanári, tanítói nyugdíj és gyámintézet alapjából kapják; d) azok a nyugdíjazott tisztviselők, akik az évi nyugdíja 3000 koronát, a tisztviselő özvegyeinél évi 2800 koronát, nyugdíjazott altiszteknél és szolgálóknál, valamint altisztek és szolgáló özvegyeinél pedig az évi nyugdíj 1000 koronát meg nem halad. A kiosztandó segély 100, 150, 200 és 250 koronában van megállapítva.

Harcra vágyó gyermekek. A nagyváradi vasuti állomáson őrségre kirendelt rendőr észrevette, hogy néhány fiatal gyerek bujkál a vágányok közt, az indulásra készen álló katonavonattal körüli. A rendőr igazolásra szólította fel őket és ekkor kiderült, hogy a fiúk: Nadák Sebő, Fábián Mihály, Rucs Károly és Kriszán János aradi diákok, akik hazulról megszöktek és Nagyváradra mentek, hogy a katonai vonattal a harcra mehessenek. A kalandvágyó diákokat a rendőrség hazaküldi szüleikhez.

Nagy vasuti szerencsétlenség Egy gyorsított tehervonat a Pécs közelében lévő Cserdahelyfői megállóhelyen hajnalban, az ott vesztegélő személyvonatba szaladt. A szerencsétlenség úgy történt, hogy a személyvonatot megállították, mert egy asszony lemaradt és a nagy ködben a személyvonat után jövő tehervonat vezetője csak későn vette észre, hogy vonat áll előtte. A fékezésre már nem tudta a vonatot megállítani és a gyorsvonat belerohant a személyvonatba. Az utasok közül

négy ember meghalt, tizenkilencet pedig életveszedelmessé esbüléssel szállították be a pécsi-kórházba. Sokan könnyebben sérültek meg, ezeket a helyszínén kötötték be. A Máv.-ot is nagy kár érte, mert tizenegy kocsi teljesen tönkrement.

Magyar büszkeség. Két sebesült népfelkelő magyar olvassa a kerti padon a háborús híreket. Éppen arról van szó az újságban, hogy az oroszok seregében tatárok, kirgizek, cserkeszek harcolnak.

— Miféle népek azok? — kérde az egyik. Az öregebbik gondolkodik egy keveset, aztán válaszol:

— Hát tudja kend, ez úgy van, mint a lúba, hogy ki kesely, ki fakó, ki hóka, ki tatár, ki kirgiz, ki nimet, ki cserkez.

Bólint a másik magyar is:

— A teremtését, hát nem is lehet mindenki magyar!

Az utolsó kívánság. Ez ugyan csak anynyiban háborús apróság, hogy itt mondjuk el. De emondjuk, mert kár volna érte, ha elkalódna.

Egy horbélylegényt gyilkosság miatt halálra ítélte a tekintetes királyi törvényszék. Miután az ítélet jogerőssé vált, annak rendje módja szerint kitűzik a kivégzés időpontját. Előtte való estén szokás szerint megkérdezi a törvényszéki elnök az elítéltet, hogy van-e valami kívánsága?

— Igenis — feleli a horbélylegény — szeretném a királyi ügyész urat megborotválni!

Katonai perok. A legutóbbi bevonulások alkalmával történt.

Egy fiatal önkéntes a legénységi szobában kipakolja a bőröndjét, a miben a holmijait magával hozta. Egyszerre csak előkerül a holmi közül egy kis doboz.

— Mi az? — Kérde a káplár.

— Főgpor, — feleli az önkéntes félénken.

A káplár gőgösen mosolyog.

— Erről is le fog szokni itt nálunk, — mondja fölényesen.

— Miért?

— Mert a katonának erre nincs szüksége.

— Nincs? Gondolja?

— Bizony nincs. Ki is fogom dobni. Mert a katona csak kétféle port ismer: puskaport és — rovarport.

A világháború.

Montenegró megadta magát.

Seregeinknek bámulatos hősiességgel és gyorsan végrehajtott hadműveletei teljes sikerre vezettek. A béke tárgyalások megkezdésére monarchiánk avval a feltétellel egyezett bele, hogy Montenegró hadserege föltétel nélkül rakja le a fegyvereit.

Montenegró elfogadta a fegyverletételt és így ezen a fronton megkezdődött a békés világ.

Montenegró ugyan kisiny ország, hadiereje vagy 40000 ember, de még néhány heti kemény küzdelmet okozott volna seregeinknek. E helyett okos királya; Nikita inkább megadta magát és országát kegyelemre s inkább a fegyverletételt választotta, mint a további hiábavaló vérengzést.

A délvidéki harcok evvel egyelőre elcsöndesedtek. Csak Görögországban pislog az erősen szított zsrátnok, mert a francia-angol seregek odatelepedtek s a szerbeket is összeszedték Albániában s azokat is odaszállították Görögországot egészen el akarják zárni mitőlünk.

Az orosz harctéren a mult hét elején abbamaradtak a harcok, miután a 24 na-

pos ütközetben 70000 orosz támadó veszített el és több ezer fogoly lett.

Néhány napi szünet után a Bukovina-besszarabiai határon újból kitört a harc.

A legészakibb vonalon is támadtak az oroszok Riga környékén. Kisebb német csapatokon rajtaütöttek a sötétség és a hófergeteg védelme alatt.

Az o'asz harctéren nem igen voltak mostanában nagyobb mozgalmak. De érdekes a följegyzésre, hogy számbeli kisebbségünk dacára két helyen elfoglaltuk az olasz hadállásokat: a görzi hídfőnél és a tolmeini hídfőnél. Délirolban és más helyeken kisebb harcok voltak az olasz határon.

A nyugati harctéren aránylag meglehetősen csend honolt. Nem hiányoztak azonban a kisebb aknaharcok, vagy egyes községek elleni támadások.

A törökök harcai a Dardanellák körül hadihajók bombázásaira szorítkoznak.

15/1915. végreh. szám.

Arverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a verseczi kir. járásbíróságnak 1914. évi Sp. I. 7912 számú végzése következtében dr. Agulár Izor ügyvéd által képviselt Budapesti kögyár Hammerlós és Reymann ség Klau-bar Jakab és Trsa javára 174 K s jár. erejéig 1915. évi július hó 6 n. foganatosított kielégítési végrehajtás útján 10- és félüfoglalt és 1102 K 50 fill-re becsült következő tárgyak u. m. bútor, gipszfigura, ementára, kád talicska, különféle szerszám nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a Verseczi kir. járásbíróság 1915. évi P. K. 3327/10. számú végzése folytán 174 korona — fillér tökékövetelés ennek 1915. évi május hó 14. napjától járó 5-százalékos kamatai és eddig összesen 245 korona bíróilag már megállapított költségek erejéig. Vers ezen Pancsovai út 1777 ösz. házban alperesek lakásán leendő megartására 1916. évi február hó 9-ik napjának délutáni 2 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezenel mely megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságokat 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron adni is el fognak adatni.

Amennyiben az előlverzendő ingóságokat mások is le- és félüfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Verseczen 1916. jan. hó 22-én.

Fixmann, kir. bir. végrehajtó.

313—1916. tan. sz.

Hirdetés.

Az 1886. XXI. te. 7. és 8. §-ai alapján ezennel közhírré tétetik, hogy a város törvényhatósági bizottságnak m. é. december hó 21-én 202 jkvi 17463 ikt. 1915. sz. alatt a verseczi községi elemi iskolai tanítók és világi tanítónők lakbér illetményeinek rendezése tárgyában hozott határozata f. é. január hó 22-től kezdve 15 napon át a vár. főjegyző irodájában a hivatalos órák alatt közszemlére ki lesz téve.

Versecz, 1916 évi január hó 11-én.

Dr. Rezucha kir. tan., polgármester.

Versecz thjt. város számvevősege.

83/1916 sz. szvsz.

Hirdetés.

Felhivatnak ezennel mind ama háztulajdonosok, kik aszfaltjáró-törlesztési részletekkel hátralékban vannak, miszerint esedékes részleteiket f. é. január hó 15-éig különbeni végrehajtás terhe alatt a városi házipénztárnál fizessék be.

Versecz, 1916 évi január hó 8-án.

Ullmann József, főszámvevő.

312—1916 sz.

Hirdetés.

Versecz város tanácsa az 1886. évi XXI. te. 7 § a alapján közhírré teszi, hogy a vár. törvényhatósági bizottságnak a város területén lenálló hitközségeknek 1916 évben adandó segélyek tárgyában hozott 201 jkvi 18035/915 ikt. sz. határozatát 1916 évi január hó 17 napjától kezdődőleg 15 napon át, tehát bezárólag 1916 évi január hó 31 napjáig a hivatalos órák alatt Dr. Weitner József h. p. n. z. ügyi tanácsnok hivatalos helyiségében bárki betekinthei és esetleges felelőbizetést ugyanazon idő alatt a vár. tanácshoz beadhatja.

Versecz, 1916 évi január hó 11-én.

Dr. Rezucha, kir. tan., polgármester.

ÖZV. KIRCHNER J. E.-féle

műintézet

Cégtulajdonos: KIRCHNER ERNŐ
Versecz

ajánlja magát minden e
szakmába vágó munkák
gyors, izléses és pontos
elkészítésére.

Hirdessen

a

„Délvidékben“

